

Tillid, som det ikke har kunnet taale, det er faldet for den Fristelse, der laa i den Tillid, som Toldvæsenet har vist det.

Den højtærede Minister indrømmede, at Traktement havde fundet Sted, at Firmaets Toldklarerer havde trakteret med Middag, Kaffe o. s. v., og det er sikkert. Men det er ikke ved Forhørene blevet oplyst, hvad der ogsaa kunde have sin Interesse, i hvor stor Udstrækning saadant Traktement har fundet Sted, og hvem der har betalt det, thi man kan dog ikke tænke sig, at det er Toldklarereren, der betaler det af sin egen Lomme, han præsenterer vel Regningerne for Firmaet, og det er altsaa dette, der betaler. Men et Firma gaar ikke hen og betaler saadanne betydelige Regninger, naar det ikke ved, at det har Fordel deraf, og ved, i hvad Øjemed Pengene bliver anvendte. Som sagt, jeg synes, at man er gaaet meget lemfældigt til Værks. Hvis Forhørene var blevet afholdt skrappe og navnlig, hvis man havde krævet Oplysninger om, fra hvilken Dato Firmaets Chefer var blevet klare over, at disse Toldbesvigelser havde fundet Sted, havde man haft noget at gaa efter, og saa havde man sikkert ikke ladet sig nøje med at undersøge Besvigelserne indenfor det lille Tidsrum, der her er Tale om.

Finansministeren (N. Neergaard):

Med Hensyn til Borgmesterjorderne skal jeg blot sige, at dem vil vi jo komme til at forhandle om senere. Jeg maa overfor det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) hævde, at hvor Undersøgelsen viser, at det er umuligt at naa til en retlig Afgørelse, fordi Kilderne svigter, fordi det ikke er muligt at udrede Ejendomsforholdene, der bliver det nødvendigt at træffe en Afgørelse ved Lov, og det vilde kun være en forgæves Omvej, hvis man først søgte en Domstolsafgørelse. Men Bestræbelserne vil gaa ud paa — og det billigede jo det ærede Medlem — at naa en mindelig Overenskomst. Jeg haaber, denne Vej skal føre til Maalet.

Med Hensyn til Arbejdsmændene ved Postgodsklareringen sagde jeg allerede i Finansudvalget, at Afgørelsen af denne Sag skulde vente til den almindelige Lønregulering, og den finder jo først Sted paa den Finanslov, jeg nævnedes. Naar denne Sag maa vente saa længe, er det — det siger jeg til det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) — af den Grund, at den ikke blot vedrører disse to smaa Grupper af Arbejdere, men, som jeg før gjorde opmærksom paa, ikke mindre end 85 Ar-

bejdere, ikke alene dem ved Femkilogram-Postgodsklareringen, men ogsaa Arbejdsmændene under Postgodsklareringen ved Københavns Toldbod, ved Toldkamrene omkring i Provinserne og ved Frederiksberg og Nørrebros Toldkamre. Det er højst forskellige Forhold, det her drejer sig om; det er ret vanskelige Forhold at faa udredede, naar det hele skal afgøres ad Lovens Vej, og det forekommer mig vedblivende rettest at faa samtlige disse Forhold grundigt undersøgte, inden man skrider til en Afgørelse deraf. Ligeledes synes jeg, at det rette Tidspunkt til at afgøre det netop er ved den almindelige Lønregulering. Jeg maa ogsaa antage efter de Oplysninger, jeg har indhentet fra Administrationen, at det ikke vil være muligt at faa disse Forhold tilbørligt udredede og faa alle de Forhandlinger, der maa kræves, tilendebragt saa betids, at det allerede kan komme paa næste Finanslovsforslag. Jeg vil gøre opmærksom paa, at vi dog har bestræbt os for at forbedre disse Arbejders Kaar betydeligt. De har i 1908 og de følgende Aar faaet gentagne Lønforhøjelser, saaledes at Daglønnen er forhøjet til 4½ Kr., og det er dog ikke nogen ganske ubetydelig Dagløn.

Hvad Firmaet Bucka & Nissens Toldbesvigelssag angaar, skal jeg ikke føje ret meget til, hvad jeg sagde første Gang, jeg havde Ordet. Jeg kan ikke give det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) Ret i, at det var urigtigt, at den paagældende Toldmbedsmand forlangte en skriftlig Klage. Der staar desuden Pen og Blæk i Lokalet, og det er ikke ualmindeligt, at Folk, der kommer der for at klage, bliver opfordret til skriftligt ganske kort at angive, hvad deres Ærinde er, og da gør det paa Stedet; det sker endogsaa ganske jævnligt. Og havde vedkommende Mand ønsket at klage skriftligt, vilde han ganske naturligt have faaet al fornøden Assistance, men Forholdet har sikkert været det, at Angivelsen paa det Tidspunkt har været holdt i vage Former, og at vedkommende vistnok ikke har været tilstrækkeligt underrettet til at turde fremkomme med en egentlig formuleret Anklage.

Det ærede Medlem mente, at den bestaaende Toldlov indeholdt Hjemmel til at ramme Firmaet ganske anderledes haardt, end sket er. Der befinder det ærede Medlem sig dog i en Misforstaaelse. Den Paragraph, som det ærede Medlem citerede, angaar urigtige Fakturaer o. desl., som anvendes ved Værdifortoldning. Her har Toldvæse-